

571. Jeesus sanoo... Aito synnintunto on lahja

AITO SYNNINTUNTO ON LAHJA

Jeesuksen sanoja Sisar Clarelle, 24. Marraskuuta, 2017.

(Clare) Isä, pyydän anna meille hellät sydämet Sinun Poikaasi kohtaan, että me emme koskaananna Hänen odottaa pinnallisten ja tyhjen huvien vuoksi, vaan pikemminkin kunnioitamme sitä aikaa, joka on varattu Hänelle, ilman kompromisseja. Amen.

No niin, minä laiskistuin tänään ja sallin mieleni vaellella pariin YouTube-videoon – yksi koski Cerniä ja yksi Nibirua, sitten toinen pysähdys, Ukrainan Kyky Kilpailu (Ukraine`s Got Talent). En tiedä teistä, mutta kun minä ajattelen esteitä, joita jotkut kilpailijoista voittavat päästäkseen esiintymislavalle, minua todella inspiroi olla omistautuneempi Herralle. Joka tapauksessa, se Ei ollut kunnollista ajan käyttöä ja minä sallin itseni tuodittautua kuuroksi... enkä kuulostella Herran ääntä. Kun minä pääsen sellaiseen kuuroon tilaan, en kuule mitään. Todella, suurimman osan aikaa, minun korvani ovat avoimena Herralle. Kun joudun sellaiseen tilaan, minä tavallaan vaivun omaan maailmaani. Siispä, tulin Herran luo ehtoollisen jälkeen ja sanoin, ”Kuinka voin sanoa, että olen pahoillani, kun tunnen itseni niin ehtyneeksi. Niin hirveän ehtyneeksi?”

(Jeesus) ”Jopa silloin kun olet ehtynyt, Minä olen sinun kanssasi. Minä rakastan sinua ja pidän kiinni oikeasta kädestäsi – ja joskus, yli kaikkien odotustesi, Minä tulen viemään sinut Kunniaan. Mutta viime aikoina Minä olen kertonut sinulle, että älä ole niin ankara itsellesija nyt Minun täytyy kertoa sinulle, että ole vähän ankarampi itsellesi. Tarvitseeko Minun mennä selityksiin?”

(Clare) Ei, Herra. Minä ymmärrän sen.

(Jeesus) ”Ensimmäisestä ajatusten harhautumisen ja etäännyksen merkistä, jonka tiedät olevan Minun täydellinen tahtoni, pysäytä itsesi, Clare. Älä salli itsesi näytellä kuuroa ja tee se joka tapauksessa, pyydän. Sinä olet tuhlannut aikaa tänä iltana ja me olemme hukanneet armoja. Meille on niin tärkeää, että sinä pidät keskittymisesi Meidän Tahdossamme, ei niissä asioissa, jotka tavoittavat sinun mielikuvituksesi.”

(Clare) Herra, Tunnen niin kuin Sinä kerran kerroit Ezekielille ja minulle – Sinä voit taivuttaa jousta, kunnes se katkeaa. Minä tunnen, että tarvitsin jotakin inspiraatiota tai ajatusten harhautusta. Jotakin vähän erilaista.

(Jeesus) ”Kyllä, Minä tiedän, Rakkaani. Mutta Minä haluaisin mieluummin valita sinulle ajatusten harhauttajat, kuin antaa vihollisen johdattaa sinua sokeasti, jolloin hän voi istuttaa asioita päähäsi ja ohjata sinut pois raiteiltasi. Ymmärrätkö sen?”

(Clare) Kyllä ja tunnen itseni tuomitukseksi. Minä olin väsynyt ja utelias ja annoin periksi, jopa vaikka tiesin paremmin. Ja nyt tunnen itseni niin ehtyneeksi. En tunne katumusta, mitä minun pitäisi, tehtyäni sen.

(Jeesus) ”Sellainen katumus, jota haluaisit tuntea, on lahja aitoon synnintuntoon. Aito synnintunto tarkoittaa, että sinä olet pahoillasi, että olet loukannut Minua. Sinä et ole päässyt siihen pisteeseen vielä.”

”Se mitä puuttuu, on ymmärryksesi siitä, kuinka Minä odotan sinua ja kuinka sinä laitat Minut sivuun uteliaisuuden vuoksi... ja kuinka kovin epäkunnioittavaa se on. Sillä nimenomaisella hetkellä, kun sinä tiedät, että Minä odotan sinua, jätä se, mitä olet tekemässä ja tule Minun luokseni, Clare. Älä lykkää sitä. Minä en odota ikuisesti...”

"Kuten Rakkaani Korkeassa Veisussa (=Laulujen Laulussa), sinä tulet sanomaan Minulle, "Olen pessyt jalkani, likaisinko ne jälleen, aukaistakseni oven sinulle?" Hän sinä yönä," Jeesus jatkoi, "ei ollut Minun vierailuni arvoinen, vaan pikemminkin sai ansioita ennakkoluulojensa voittamisesta."

Ja se on Korkeassa Veisussa, Laulujen Laulussa, Kappale 5:1-8.

Rakkaani sanoi... Minä nukuin, mutta minun sydämeni valvoi. Kuule rakkaani kolkuttaa: "Avaa minulle, siskoseni, armaani, kyyhkyseni, puhtoiseni. Sillä pääni on kastetta täynnä, kiharani yön pisaroita. Olen ihokkaani riisunut; pukisinko sen päälleni enää? Olen jalkani pessyt; tahraisinko ne taas?" Rakkaani pisti kätensä ovenreiästä sisään. Silloin minun sydämeni liikkui häntä kohden; minä nousin avaamaan rakkaalleni, ja minun käteni tiukkuivat (=tihkuivat) mirhaa, sormeni sulaa mirhaa salvan kädensijoihin. Minä avasin rakkaalleni, mutta rakkaani oli kadonnut, mennyt menojaan. Hänen puhuessaan oli sieluni vallannut hämmennys. Minä etsin häntä, mutta en häntä löytänyt; minä huusin häntä, mutta ei hän minulle vastannut. Kohtasivat minut vartijat, jotka kaupunkia kiertävät, he löivät minua ja haavoittivat minut; päällysharson riistivät yltäni muurien vartijat. "Minä varoitan teitä, te Jerusalemin tyttäret: jos löydätte rakkaani, mitä hänelle sanotte? Sanokaa, että minä olen rakkaudesta sairas."

Se on kaunis kuvaus Herran vierailusta.

Jeesus jatkoi... "Se todella on kirkon tila. Monet katsovat, että mitä he ovat tehneet, niin että he voivat levätä ja löytää helpotusta, mutta unohtavat vain kuinka pyhä Minä olen ja kuinka paljon kunnioitusta heillä tulisi olla meidän yhteisiä rukousaikojamme kohtaan. Tuttavallisuus voi kasvattaa halveksuntaa. Ja tällaisten kuin nämä, heidän ovelleen Minä en tule uudelleen."

"Minun Morsiameni. Pystytkö olemaan tarkkaavaisempi, Clare? Vähemmän utelias? Vähemmän laiska? Nämä todella ovat sinun pitkään jatkuneita puutteitasi, Minun Rakkaani ja Minä tulen juhlimaan päivää, jolloin sinä jätät ne, etkä koskaan enää palaa niihin."

(Clare) Herra, minun intohimossani miellyttää Sinua ja aloittaa muotokuva ja laulut, totisesti en ole viettänyt sitä aikaa mitä me molemmat tarvitsemme yhdessä. Sillä seurauksella, että minusta on tullut haalea ja minun pitää palata ensirakkauteni luo.

(Jeesus) "Tämä on maailmanlaajuinen ongelma suurimmalla osalla Minun palvelijoistani. He tulevat niin innokkaiksi työn kauneuden vuoksi ja tunteesta, että heitä käytetään, he hitaasti vähentävät aikaansa Minun kanssani lyhemmäksi ja lyhemmäksi sovittaakseen sen heidän tarpeeseensa tuottaa. Näin ei saa olla sinun kanssasi, Minun Claren. Sinä tiedät paremmin ja Minä olen iloinen, että sinä lopetat sen heti alkuunsa."

(Clare) Jeesus, ilman Sinun Sydämesi Eläviä Vesiä minä kuolen sisältä... Sitten minun töistäni tulee kuolleita töitä. Kiitos Sinulle, ikuisesti, kärsivällisyydestäsi minun kanssani.

Minun kasvoni olivat olleet alas luotuina koko keskustelun ajan, mutta Hän nosti minun poskeani, kunnes silmämme kohtasivat. Ne olivat niin haavoittuvat, että minä aloin tuntemaan syvää katumusta ja kyyneleet pulppusivat. Minä oivalsin, "Hän odotti, mutta minä en tullut ennen kuin myöhään. Todella myöhään. Hän ei antanut minulle, sitä mitä minä ansaitsin, pikemminkin Hän hellästi nuhteli minua. Kuinka minä saatoin tehdä tämän Hänelle?"

Katsokaahan, Sydänasukkaat, kun minä kerron teille, että Hän valitsi minut, koska minä olin niin epäsopeva ja niin ala-arvoinen tähän työhön, te luulette, että minä vain yritän olla nöyrä. Mutta minä en ole. Minä näen tämän selvästi; minä en ole sen arvoinen.

Siispä, jos te tunnette olevanne arvoton, älkää olko peloissanne, älkää olko kaukana Hänestä. Pikemminkin etsikää Häntä, kunnes te löydätte Hänet, ja särkekää sydämenne kuin pienen pullollisen kallista mirhaa ja kaatakaa se Hänen särkevän Sydämensä päälle. Lohduttakaa Häntä, Sydänasukkaat, lohduttakaa Häntä Hänen sydämensä syvyyksissä, kaikkien niiden puolesta, jotka tulevat sivuuttamaan jopa Hänen syntymänsä juhlinnan.

(Jesus) ”Nyt Minä voin antaa sinulle anteeksi, Clare. Sinä olet tuntenut kivun omassa sydämessäsi ja Minä annan sinulle anteeksi.”

(Clare) Kiitos Sinulle, Jeesus.